

Nicicând departe

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- În noaptea asta ninge cu îngerii pe pământ
Și-i cald ca lângă soba copilăriei mele,
Mai pune-un lemn, iubite, pe jarul din cuvânt,
Zidește-mi o poveste. Troienele de stele

Înalte pân' la streșini ne-ascund de curioși,
Noi suntem două vise uitate-ntr-o cutie
Sub bradul inocenței, amnezici și frumoși,
Uniți de o legendă cum n-a mai fost să fie.

Se-apropie Crăciunul, ca-n fiecare an
Împodobim tăcerea cu urmele speranței,
Te caut și mă cauți pe firul diafan
Ce leagă poduri albe de gleznele distanței.

- Ninsorile sunt calme și îngerii desculți,
Povestea ta de iarnă e-amară și fierbinte
Ca un espresso tare. Tăcută mă ascuți
Și te lipești de mine, felina mea cuminte.

Mai punem pe jăratec un ciot uscat de brad,
Ca flacăra s-alinte pe trupu-ți poezia,
Când dincolo de ușă mai scade câte-un grad,
Tot mai aprinsă-mi este în noapte fantezia.

De sărbători se-așterne pe fiecare ram
Zăpada inocenței. Imensele ei valuri
Transformă noaptea asta divină într-un hram,
Iar noi sorbim licoarea iubirii din cristaluri.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș